

ks. Roman Trzcíński: *Katechezy ewangelizacyjne na spotkania dla studentów*

Biuletyn Duszpasterski 1 (3), luty 2009: Poniżej drukujemy konspekty spotkań dla studentów. Są to katechezy kerygmatyczne - a więc początkujące ewangelizację.

Katecheza 1: KTO JEST TWOIM BOGIEM?

Cel: *Uświadomić sobie, że Bóg, który objawił się w Biblii jest inny od wyobrażeń, które mam. Zapragnąć doświadczyć Bożej Miłości.*

1. Jaki obraznosisz w swoim sercu?

- a. Mimo że wielu ludzi, zwłaszcza chrześcijan mówi, że wierzy w dobrego Boga, obraz Boga, który posiadają ludzie, często nie ma nic wspólnego z dobrocią czy miłością.
- b. Przykładowe fałszywe obrazy Boga:
 - I. **Sędzia** - Bóg, który czyha na mój błąd, potknięcie, który chce mnie ukarać.
 - II. **Demiurg** - stworzył świat, stworzył mnie i pozostawił mnie własnemu losowi, Bóg daleki, któremu obojętne jest to, co przeżywam
 - III. **Rasista** - kocha tylko niektórych, niektórym błogosławi, pozostałych odrzuca
 - IV. **Bóg nadopiekuńczy** - wszystko za mnie załatwi, jest od realizowania moich zachcianek.
- c. Czynniki, które powodują, że obraz Boga jest zafałszowany:
 - I. Dzieciństwo, relacje z ojcem i matką, konflikty w rodzinie, brak akceptacji ze strony rodziców
 - II. Trudne wydarzenia - śmierć kogoś bliskiego, ciężka choroba, katastrofa
 - III. Własne grzechy i słabości - lęk, potępienie samego siebie, kompleksy,
- d. Podsumowanie: Istotne jest, by każdy z nas odkrył, co rzeczywiście myśli o Bogu i czuje w stosunku do Niego - jaki jest Twój obraz Boga, takie jest Twoje życie.

2. Jaki Bóg jest naprawdę?

- a. Wiemy już, co ludzie, co my myślimy o Bogu. Jednak oprócz naszych wyobrażeń istnieje prawda obiektywna o Bogu i możemy ją poznać, ponieważ Bóg się objawił.
 - I. Bóg kocha Cię miłością osobistą, zna Cię po imieniu, nie jesteś anonimowy, nie jesteś częścią tłumu - Iz 43,1; Jer 31,3
 - II. Bóg kocha Cię bezwarunkowo - ponieważ jest miłością - Iz 43,4; Iz 54,10
 - III. Bóg podjął inicjatywę w miłowaniu Ciebie - 1J 4,19; 1J 4,8; J 15,16
 - IV. Bóg chce dla Ciebie jak najlepiej. Ma dla twojego życia wspaniały plan.
 - V. J 10, 10 - życie w obfitości, tzn. życie które nie jest byle jakie, które nie jest pustką, życie, które ma sens.

3. Doświadczyć miłości Bożej.

- a. Bóg kocha cię i pragnie spotkania z Tobą, pragnie bliskiej relacji. Człowiek też w głębi serca pragnie tego spotkania.

„Człowiek nie może żyć bez miłości. Człowiek pozostaje dla siebie istotą niezrozumiałą, jego życie jest pozbawione sensu, jeśli nie objawi mu się Miłość, jeśli nie spotka się z Miłością, jeśli jej nie dotknie i nie uczyni w jakiś sposób swoją, jeśli nie znajdzie w niej żywego uczestnictwa” - napisał Jan Paweł II w Encyklice Redemptor hominis (10).

- b. Jak otworzyć się na to doświadczenie? Na modlitwie powiedz Bogu o swoim pragnieniu.

Pytania:

1. Jakie cechy ma Bóg, w którego wierzę?
2. Czy potrzebuję Bożej Miłości, czy chcę jej doświadczyć? Dlaczego?

3. Co w treści katechezy było dla mnie najbardziej zaskakujące, najważniejsze, w co mi najtrudniej uwierzyć?

W trakcie modlitwy kończącej spotkanie zaproponować, aby osoby, które czują, że chcą i potrzebują doświadczyć miłości Boga, wykonały jakiś gest, np. wzniosły ręce w czasie modlitwy „Ojcze nasz”. Można także przygotować karteczki z fragmentami z Pisma Św. mówiącymi o Bożej miłości, aby każdy mógł sobie wylosować.

Katecheza 2: BÓG MNIE KOCHA? - TO DLACZEGO NIE JESTEM SZCZĘŚLIWY?

Cel: Uświadomić sobie istotę grzechu. Uświadomić sobie, że grzech jest również moim problemem i ja również doświadczam jego strasznych skutków.

1. Spotykamy wielu ludzi smutnych, załamanych. Sami również przeżywamy nieraz bardzo trudne chwile. Doświadczamy pustki, bezsensu, zniewoleń. Gdzie jest źródło tego cierpienia?

a. Odpowiedź w Biblii: Rdz 3, 1-13

b. Raj - obraz szczęścia człowieka, który żył w przyjaźni z Bogiem, w pełnej harmonii relacji z drugim człowiekiem i z samym sobą.

c. Przeciwnik - szatan, „kłamca i ojciec kłamstwa” (J 8,44). Zdobywa zaufanie człowieka i używa podstęp („Na pewno nie umrzecie...”)

d. Grzech jest czymś więcej niż tylko przekroczeniem przepisu. Jego istota jest:

- I. Odrzucenie Boga jako Kogoś godnego zaufania, traktowanie Boga jako wroga, który nie chce mojego szczęścia, zabrania mi tego, co dla mnie dobre („Wie Bóg, że gdy spożyjecie z tego drzewa otworzą wam się oczy...”)
- II. Odrzucenie swojego statusu dziecka Bożego i pragnienie bycia dla siebie Bogiem, samodzielnego decydowania, co jest dobre, a co złe; relatywizm moralny („Jak Bóg będziecie znali dobro i zło”).

e. Skutki grzechu:

- I. zerwanie bliskiej relacji z Bogiem - zamiast tego lęk przed Nim („Usłyszałem Twój głos i ukryłem się”)
- II. zerwanie relacji z drugim człowiekiem (Adam zrzuca winę na Ewę) - egoizm, chęć panowania i manipulacji drugim człowiekiem, rywalizacja, nieufność, samotność.
- III. zatrute relacje z samym sobą (człowiek oderwany od swojego Stwórcy sam nie wie, kim jest) - wstyd (jestem nagi), obwinianie się, niskie poczucie własnej wartości, szukanie swojej oparcia w drugim człowieku nawet kosztem własnej godności, pustka, strach przed przyszłością, popadanie w zniewolenia.
- IV. Śmierć (Rz 6,23) - fizyczna, ale przede wszystkim duchowa, człowiek oddzielony od Boga, który jest źródłem życia i wolności pogrąża się w pustce i zniewoleniu.

2. Co to ma wspólnego ze mną?

a. Czy skutki grzechu, o których była mowa wcześniej nie są także częścią mojego i twojego życia (przykłady, w których każdy może się odnaleźć)? Każdy z nas jest zaplątany w tę historię - Rz 3,23

b. „Uznanie swojego grzechu, co więcej - po głębokim spojrzeniu na własną osobowość uznanie siebie grzesznikiem, zdolnym do popełnienia grzechu i skłonny do grzechu, jest konieczną zasadą powrotu do Boga”. (Jan Paweł II, ReP 13)

Pytania:

1. Jakich skutków grzechu, o których była mowa, doświadczam w moim życiu?
2. Czy widzę związek pomiędzy moim grzechem a cierpieniem? Na czym on polega?
3. Jak reaguję, kiedy stoję oko w oko z prawdą, że popełniłem grzech? Czy łatwo mi wierzyć, że Bóg mi wybacza?

W miarę możliwości można spotkanie zakończyć prowadzoną medytacją Przypowieści o Synu Marnotrawnym. Punkta medytacji mają służyć:

- a) uświadomieniu sobie, że podobnie jak syn zbuntowałem się przeciw Bogu;
- b) uświadomieniu sobie, że mój grzech doprowadza mnie do niewoli, poniża moją godność;
- c) wzbudzeniu pragnienia przyjścia do Boga i stanięcia przed Nim w prawdzie o sobie jako grzeszniku.

Katecheza 3: ZBAWIENIE - CZY TO COŚ, CZEGO RZECZYWIŚCIE POTRZEBUJĘ?

Cel: Uświadomić sobie, że Bóg posłał Jezusa Chrystusa swojego Syna, aby mnie uratował od grzechu i jego skutków.

1. Podsumowanie poprzedniej katechezy. Każdy z nas jest grzesznikiem i każdy doświadcza skutków grzechu:
 - a. oddzielenia od Boga, pustki, lęku,
 - b. popsutych relacji z innymi ludźmi,
 - c. zniewoleń, rozpaczy, bezsensu.
 - d. Śmierć - Rz 3, 23 Niewola - J 8,34.
2. Odpowiedź Boga na grzech człowieka
 - a. Czy była to kara, zemsta, obojętność? Nie - odpowiedzią Boga było zbawienie, czyli ratunek (zbawić znaczy uratować). J 3, 16
 - b. Jezus Chrystus Syn Boga umarł na krzyżu za każdego człowieka, odkupił swoją krwią (1P 1, 18-19). Słowo Boże mówi, że zapłatą za grzech jest śmierć. Szatan skusiwszy człowieka do grzechu domagał się kary dla człowieka. Bóg, którego słowo jest prawdziwe nie mógł zmienić swojego postanowienia. Syn Boży wziął na siebie wyrok śmierci, który ciąży nad każdym grzesznikiem. Umarł za ciebie i za mnie. Wziął na siebie mój grzech. Poprzez swoją śmierć i zmartwychwstanie zwyciężył szatana (0 12, 31), grzech (Rz 8,2) i śmierć. Pokonał skutki grzechu. Dzięki zbawieniu, którego dokonał Jezus:
 - I. pokój z Bogiem - Rz 8, 1
 - II. pokój między ludźmi
 - III. pokój z samym sobą (0 8, 1-11 - jawno grzesznica, której Jezus przywrócił godność)
 - IV. dał nam życie w obfitości (J 10, 10).
3. Kim jest Jezus, który za mnie umarł?
 - a. Zbawca - który odkupił nas z niewoli zła, poza Nim nie ma zbawienia (Dz 4, 11-12)
 - b. Pan - który ma wszelką władzę na niebie i na ziemi. Autorytet (Flp 2, 9-11)
 - c. Mesjasz - namaszczony Duchem Świętymi udzielający Ducha Świętego tym, którzy w Niego wierzą.

Pytania:

1. Czym jest dla mnie śmierć i zmartwychwstanie Jezusa? Jaki to wydarzenie ma związek z moim życiem?
2. Jakie obszary w moim życiu uważam za szczególnie trudne, w których doświadczam jakiejś niewoli, ciemności, w których potrzebuję zbawienia?

W trakcie modlitwy kończącej spotkanie można zachęcić, aby osoby, które czują, że potrzebują doświadczyć zbawienia, ratunku od Boga, wykonały gest, który to pragnienie wyrazi. Może to być np. złożenie kamienia u stóp krzyża. Tydzień wcześniej poprosić, aby na następne spotkanie każdy przyniósł kamień. Na zakończenie spotkania zachęcić, aby każdy uświadomił sobie, co jest grzechem, słabością, w którym najbardziej sobie nie radzi, w której najbardziej potrzebuje doświadczyć zbawienia i ten kamień złożyć u stóp krzyża, powierzając tym gestem swój problem Jezusowi.

Katecheza 4: „OTWÓRZCIE DRZWI CHRYSZTUSOWI” - SŁYSZAŁEM. ALE CO TO WŁAŚCIWIE ZNACZY?

Cel: Uświadomić sobie, że prawdziwe życie chrześcijańskie polega na osobistej relacji Jezusem Chrystusem oraz opartym na zaufaniu posłuszeństwie Mu.

1. Bóg cię kocha, stworzył cię z miłości i przeznaczył do miłości. Człowiek jest grzeszny, zbuntował się, odrzucił Boga i Jego miłość. Jezus Chrystus posłany przez Ojca wybawił człowieka z grzechu. Co mam zrobić, aby zbawienie stało się rzeczywistością w moim życiu?
 - a. Rz 10, 9-10 - uznać, że Jezus jest Panem. Co to znaczy?
 - b. Karl Rahner, wybitny teolog, mówi: „Chrześcijańska realizacja istnienia zaczyna się dopiero wtedy, kiedy człowiek usiłuje nawiązać osobisty kontakt z ukrzyżowanym i wywyższonym Jezusem. Kiedy zaczyna kochać tego konkretnego człowieka i Jemu ufać. Kiedy ponad wszystkimi abstrakcyjnymi zasadami poznaje Go jako prawo swego życia”. I dalej mówi: „Być chrześcijaninem znaczy przyjąć Jezusa Chrystusa jako tego, który jest początkiem i końcem wszelkiej rzeczywistości, także naszego życia... Wiara polega na zetknięciu się konkretnego człowieka z Jezusem. Jako warunek wymagana jest tu przemiana serca”. A więc trzeba spotkać Jezusa Chrystusa, trzeba Mu zawierzyć swoje życie, otworzyć się.
 - c. Relacja posłuszeństwa - opartego na zaufaniu. Przyjmuję wolę Jezusa, Jego nauczanie Jego prowadzenie, bo Mu ufam. Związana z koniecznością zmieniania swoich postaw i postępowania (nawrócenie).
 - d. Relacja może powstać tylko wówczas, kiedy osoby się spotykają, kiedy się na siebie otwierają. Życie chrześcijańskie, to otwieranie się na Jezusa - poprzez modlitwę, słuchanie słowa Bożego. Otwartość zakłada też gotowość zmiany myślenia lub postępowania, jeżeli nie zgadza się ze sposobem myślenia i postępowania Jezusa.
 - e. Dlaczego relacja z Jezusem? On chce Cię poprowadzić, byś doświadczył pełni życia, abyś odnalazł prawdziwy pokój, radość i wolność.
2. Ap 3, 20 - Jezus zaprasza cię do relacji ze sobą:
 - a. wspólna wieczerza - przyjaźń,
 - b. to zaproszenie jest dla **każdego**, kto wierzy, nikt **nie** jest wykluczony.

Pytania:

1. Kim jest dla mnie Jezus Chrystus?
2. Czy wszedłem w osobistą relację z Jezusem? Czy jej szukam? Jak można ją budować?
3. Żywa wiara polega na przeżywaniu swojego życia razem z Jezusem, na dostosowaniu każdej dziedziny mojego życia do Jego woli. Jak jest w moim życiu? W jakich dziedzinach jest mi najtrudniej ufać Jezusowi i stosować się do Jego nauki?

Spotkanie powinno zakończyć się modlitwą, w trakcie której osoby, które chcą to uczynić, będą mogły zawierzyć swoje życie Jezusowi. Dobrze jest przygotować taką modlitwę przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. Każda osoba powinna wyrazić swoją decyzję oddania życia Jezusowi wyrazić gestem, np. uklęknąć, wypowiedzieć głośno modlitwę, zapalić świecę.